

[illegible][illegible][illegible]

למור י"ד או נמי אור י"ד דמוכח בגמ' דבבל
 י' ליל שלחמ' י"ד שמחרתו ט"ו והג' ישימ'
 וית' לן דכפרו ליל י"ג שמחרתו י"ד דכפרטין
 עובר עליו: **בדקין** את החמץ. פ"ש
 דבבבא דר' שלא יעבור בבבא יראה ובל
 ימלא ורקסו בבטוסיהו דהא ק"מאן ל'
 דמדרורייתא דבטוסל בעלמא סגי
 דלוייתא בגמרא וסוף סוף לא סגי
 בלא ביטול דחמץ' בגמרא (ד' ה')
 האדוק לר' שבעל וכוון סקן הוא
 סיבי אחיז דביקק עבר שלא יעבור
 עליו בבבא יראה ובל ימלא הא לא
 פסד נפשיה בלא ביטול ובבטול
 לחוריה סגי וי"ל דמדרורייתא בחד
 מניייהו סגי כלומר אי דבדיקת א'
 דבבבא דבדיק לחודה נמי מהיזא
 דחמרטין עלה בגמרא (ז'): לאור
 הכר מלא לן ובפשיטא ליה מקראו
 אלמא דבדיק נמי מדורורייתא היא
 ובל שדקן מלי תהורה איט לר' דבבל
 הלך שפיר איחא לחומר דבבא
 אחי כדי שלא יעבור עליו בבבא יראה
 שמה שהחזיקו חכמים בשול חמץ
 הדקוק איט אלא מדבריהם שמה
 ימלא גלוסאקא ישיפיה ודעויה עלויה
 דלוייתא בגמרא (ז'): אור
 אין
 רות
 מאי
 נתן
 שות
 אמר
 דין
 חורא
 ריהה
 ריהה

וּמִפְנֵי שְׂרָאוֹת בְּעֵינֵי דְבָרֶיךָ
וּבִטּוֹל דְּבָרִים מְשׁוּבְּרִין
רְחוּמֵי לַעֲרֹס יִפְסֵי יִפְסֵי:
דְּרִי' שְׂמַחַת תּוֹרָה (שְׂמֹחַ יֵצ) בְּיוֹם
הַרְבֵּלִית תַּשְׁבִּיחוּ שְׂרָאוֹת מְשׁוּבְּרִים
וְאִמֵּר בְּגִמְרָתוֹ מִדְּהוֹרֵי־חַיִּים בְּצִטּוֹט
בְּיוֹם הַשְּׂמֵחַת שְׂרָוֹךְ וּמִלֵּה דְכַדְרֵי רַש"י וְלִפְנֵי תַרְגּוּם
וְהִבֵּי תַרְגּוּם בְּסַפְרֵי לֹא יִיכָל קִךְ שְׂרָוֹךְ בְּעֵינֵי
לְדָרְזֵן הַפֶּקֶד הוּא וְהֵיטֵב דְּמִיִּיתִין עֵלַה (ס:) הִרְבֵּה
מִדְּמִין בְּנֻסֵּי דְרִידֵי לִכְפֹּל וְלֵהוּ שְׂרָאוֹת
וְאִמֵּר מִיִּגְרָה דְּבָרִים שֶׁכֵּל דְּרִידֵים וְכֵן לְמַלְאֲכֵי
וּזְכֵּה לֹא נִפְקָא מִרְשׁוֹת טַחֵן ה"ז בְּהַפְקֵד וּבִיּוֹר
שְׂמֹחַ דְּהֵי רִמְאִי דְּהֵי בְּרִשְׁתִּיהּ לְרִשְׁתִּיהּ לֹא מִלְּתִי
וְהוּא בְּרִשְׁתִּיהּ וּמִשְׁמֵהּ בְּגִלְיוֹן דְּעֵקָא בְּעֵלְמָלֹךְ דְּלֵאל
פִּיֵּה דְרִשְׁתִּיהּ עֵלְיוֹהּ בְּתַחֲלִימֵי הוֹשֵׁב בְּלִפְנֵי
פִּיֵּה (ז.מ.) הִרְבֵּךְ לִשְׁמֹחַ לֹא כְּפִתוּ וְכו' וּמִגְדֵּה
תַּחֲמֵר ח"כ לֵין לֵין מִן הַתּוֹרָה אֵלֶּה בְּצִטּוֹט
(:) דְּבִיקָא לְחִיר הֵרֵךְ מֵאֵן לֵן וּמוֹכִיחִין לֵה מִקְרָא
וְהוֹשֵׁב ח"ד לֵין בְּצִטּוֹט מֵאֵן אֵלֶּה שְׂרִיפֵה וְכו'
הֵה בְּצִטּוֹט וְכו' שְׂתַלְתְּקוּ עֵלְיוֹ וּמוֹכֵר בְּדִרְזִי בְּצִטּוֹט
לֵה שְׂמֹחַ שְׂרָאוֹת מְשׁוּבְּרִים: **חֲלָלָה** קִךְ בְּרִי
כֵּל חֲמֵן שְׂרָאוֹת וְיִזְלֵלֵת מִלְּחַמְשֵׁי מִרְשׁוֹת
חֲזֹק אֲחֵרִיו כֵּל מִקּוֹם שְׂהוּא רִיבֵל לְהִמְלֵא שֶׁס
קִדֵּי שְׂלֵה יִשְׁעֵר עֵלְיוֹ כֵּל יִיכָל וְכֵל יִמְלֵא
וְיִשְׁעֵר מִכְּסֵל אֵלֶּה לֵין מִכְּסֵל כִּי כִּדְרִי אֵלֶּה
וְכֵן מִלְּבָן לְגִמְרָתוֹ לֵין חֲכָמִים לְהַחֲמִיר שְׂלֵה יִסְפִּיק
וְיִתְּן בְּיוֹרָה אֵלֶּה לְחַלְלוֹ וּשְׂמֵעַת דְּהֵאֵר דְּמִלְּתִי לֵין
וְאִמֵּר קִךְ גִּלְטָקָא יִפְיִפֵּה בְּעֵצֵרֵהּ לְחַלְלוֹ שְׂמֵחַ
כֵּל לְהִמְלֵא בְּכֵן חֲמֵן יִלֵּא יִיֵּא וְכֵן לֵין לְחַסֵּד לְכַכֵּה

[illegible]

אור

ארכעו עשר* א בודקן את תחמץ
גר וכל מקום שאין מכניסין בו חמץ
בדרך בדיקה [6] ובמה אמרו שתי ש
במרתק מקום שמכניסין בו חמץ בית ש
מרים שתי שורות על פני כל המ
בית חלל אימרים שתי שורות תחמץ
הן העלויות: (12) מאי אורב הונא
היה ורב יהודה אמר לילי דבולי עלמא
רב הונא בן לרב יהודה אמר אורחא
לא פליגי מר בו אתריה ומר בו א
אתריה דרב הונא קרו אור גבי בא
רב יהודה קרו לילי ותנאי דיקן מאי
אתני לילי לישנא מולא נמך דא

[illegible]

לא יסבור ולא י"ח בדבוקה כדכתיבה וכו' וגמלתה
התקן ידוע לו מפני שכן מקומו שיהיה רגיל לא
שכחה שיהיה חסר ואומר שכל שבדק א"כ שם או
מזה ח"ן מזה השבחה אלא על התקן ידוע לו מפני
העובר עליה ופירש ש"כ א"כ בדק הוא ממז
חמה מולא בדבוקה [ובספר] מן הסבור אלא
מכאן אסורין ולא סתם על הכסול כדכתיב וכו'
וזה חסר חסר אומר שחשבו שכל יא לאסור ודבריו
ש"י מדינה שלי שחא (א) ותמיד אסוריה ספי
ורובל מולא: **פאור** הגר. מפני שאור הגר יפי
הדורות במדבר של יין לר"ך לבדוק ציטין דיון ר"ך
התקן [ח] אין מסתפק ממנו לר"ך בדבוקה וכו'
התקן ממנו [וין] לשולתו ופירש שחשבו שחשבו
התקן וכו' ואומר (דף ח) במהרה (דף ח) אפילו
באורו ענין כלל: **גמ** ותגה דיון מ"ל לא
התקן דבר מנוה. ולא משום הלוי לטון ממנו
מזה דמתי: לאן כדכתיב (הלוי ק"ו) פתחה
ויו לבדוק כדי לשלוח וכו' שכל יא יבחר וכו' פתחה
ח"ן את התקן ואם לא מפני טעם זה משום לישא

לוי"ד ליל י"ג שמחתו **י"ד** י"ד
 חד מהני תלה לישנא איכא לפרושי
 משמעון הכי ומשמעון הכי א"ש כל חד וחד
 דליכא לפרושי ליל י"ג שמחתו מ"ו שרי
רש"י
 תורה
 לארבעה שרי ליל שלמי ארבעה
 שרי: ודוקין לאור הנר: **בגמ'** מפרש
 שמעון: ודוקין: **בגמ'** יצטור בגל ידא
 ובגל ימא: ובמה אמרי כ"י. כלומר
 אחרי שאמר כל הקוס שאין מעניסין
 מתן אין לרד דביקא לתה לטריטו חמסין
 לקמן במתני' לבקו שתי שורות במתק
 ואמר לא אמרו חלק אלא במתק
 שמניסין ט חתך עומן חתך שמחשק
 ממנו יין לטלמנו ופסמיס (א)סתם שומד
 למנוז יין ופסו מידו ובסכין כלס כנס
 לטלמנו לטלמי' אין חשיבות שתי הטלמנות:
 הדינו חליטנו ושלפסניס הימנ' כסחאל
 בגמרא פירוש דרך ארזי יין לטלמי חביתות:
 שורות שורות שני שומאלין כל (א)קב
 המרה: וחורקין ומניחין חביות על חביות
 כל הקורה ואמרנו בית סול שורה הימנית
 חביות אחת על פני רוחב המהרה: וכן
 שנים השמנה: לפיכך הימנה לרד דביקא
 כלל שורה שלפסניס או שורות שמחשקין יין **דף**
 יב' חורקין דביקא: **בגמ'** דבר מגונה: ולפי
 מחשבו דלילי דבר מגונה הוא ופא דמני'
 יוסטען כן: כעלמא חיתמר ומיוס שמעין
 מיוס דדרך חכמים לחזור אחר לשון לה
 ונקי: אבד איננה שפורה ולא תבוי מן
 בכתבה

יהושע בן לוי לעולם אל יוציא
שמונה אותיות ולא הוציא דבר
הבהמה אשר איננה טהורה ו
בעלמא בני ונפקאן מן מדכחיב תשבייתו ולא
הועקולס תשבייתו הצטטון ח"ל נפקא לן מדרש
בבבא : **וַיִּדְרֹו** ענין שבוט אז מוכח בענין
דסופי תלמיס הדיחא מחזרת הפקד ענין ד
משמעת ולי ספק וכו דבגמ' **אמר** מבטין
לחמר הסם בגדרים **(דף ע"ג)** אליבא דר' ל
שכן בשול חמץ לר' יוסי היכי מהני מדין
מפקד ליה כי האי בונא חמץ שמי לפי ש
ניחא ליה דליהוי זמזומא בגוויה כלל בני דר
וגזר שיש לו מים מגולגולת בתוך ידיו וכו'
שיש לו חמץ בתוך ביטו אי כולו לחזור ונב
זו ואין לבדוקה וביטור חמץ עיקר מן התור
וכ"ת להסממחא בעלמא ניטור ליחא דהא
יורסא דסבירא ליה הכי **(דף כ"ז)** ודמ מותר
דבשל תורה נחלקי דלחמר דר' עקיבא **(דף**
עיקרן של דברים שם תלמדה תורה ענין
ובני דהכי מדלוריי"תא חפ' בחמץ יהודי
ויבטרו מן העולם וביטור זה הוא שחל
ולפיקר כבש רש"י ז"ל שזדקין לא את החמץ
מפני שבוטו וכו' דחמץ במשכבן של בני דר
בשוט והצריחוהו דקורא וביטור ובהכי סגי ליה
בני ביטול כלל אלא בדוקא ובהכי סגי ליה
תלמך למפרע עבר עליה ליחא שסרי **סמי**

(י:) והיטי שפחה שמה ימנה גבוסקא יפס
כלומר משעת מציאתה וזיך לאז מה מקיפה
היטי וזו צבסול וזו צדיקיה וצברור והיטי
הסוף רגיל להמלא בהן לא חלה עליו מזה
עליה אלא בשהייתה משעת מציאה וזיך לא
שברך וזו צבט ולאח"כ מלא גבוסקא יפסי
ובין דמדאורייתא צבט צבטלא סגי לא
יורה שגוריו חכמים בדקו בחזקתו
אדם שלא יצטורו צמחשקין וצמ
מצבאר איכאריין משום דחזק לא בדילי אי
התמרים התורה זו לשבר עליו צבט ודלא
מתניתין בסמוך דשמי שורט לא חזית
בדיקיה דהוה ס"ל (במקום "מכשכין" זו
במקרה משכסין זו חזק ענו מרקה
יין: **בש"א** שמי שורות על פני כל המז
בהלכותיו לפי שאין מסדרים עכשו החצו
נקט - שמונה ודך נקי הדעת לדבר צבט
לשבר בשקן ולא וקרי אמרי" מאוס הדי
לומר צבטלא חלה עליה שיש לו חזק ענין
לישנא מעליה ולא תנא בתחילתו ליל י"ד צוד

הנהרות
הב"ח
(א) תשס"ח
כ"ז :
(ב) ג"כ בשורות
בתחתית :

(א) וזאת :
(ב) דש"י :
(ג) דאש"י
כ"ז : (הג"ח)

בראשית ו

ודרשי
 אנשי שם
 מה"ר שפירא
 (א) פ"ד ע"ג
 דכנתא חסורין
 ים נסס כות
 כנולולב בנות
 כזס לכך דרך
 גמל נסעס גבוי
 חמל לא דנילי
 חכמי מוה"ר
 כולי סחא
 וסכסו חסין
 נסרס גבי מור
 יסס גיס חסור
 גססות ים
 כניולולב דנילי
 מיס חס
 כולי סחא
 חסין חסין
 חסורין חסין

ד"ר מ"ז. ג"י
מסרין שאין
מכניסין